

28 Ιουνίου 2018

Αρκεί να κρούει κανείς και η πόρτα θα του ανοιχθεί!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης (1829-1908).

[Διηγείται ο Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης] Δύο μικρά παιδιά, ο Παύλος και η Όλγα, χάρις στο άπειρο έλεος του Κυρίου, που ανταποκρίθηκε στις προσευχές της

αναξιότητος μου, έγιναν καλά από την αρρώστιά τους.

Στην περίπτωση του Παύλου, η αρρώστια έφυγε μες από ένα ήσυχο ύπνο.

Και το προσωπάκι της Όλγας φωτίσθηκε από τη μια στιγμή στην άλλη με τη χαρά της υγείας.

Ευνέα φορές πήγα να προσευχηθώ με πίστι, ελπίζοντας ότι την πίστι μου δεν θα την απεδοκίμαζε ο Κύριος. Αρκεί να κρούη κανείς και η πόρτα θα του ανοιχθή.

Μπορεί εγώ να ήμουν ανάξιος, αλλά ο Κύριος χάρις στο άπειρό του έλεος θα με άκουε. Ο άδικος κριτής λύγισε τέλος στις επίμονες παρακλήσεις της γυναίκός που τον ενωχλούσε με το αίτημά της.

Πολύ περισσότερο ο δίκαιος Κριτής δεν θα έμενε ασυγκίνητος στην προσευχή μου για τα αθώα εκείνα παιδάκια. Δεν θα παρέβλεπε τα λόγια μου, τις γονυκλισίες μου, την πεποίθησί μου στο έλεός του.

Και, πράγματι, δεν με απεδοκίμασε, εμένα τον αμαρτωλό ικέτη. Πήγα για δέκατη φορά στο σπίτι τους και τα μικρά ήσαν καλά.

Ευχαρίστησα από τα βάθη της καρδιάς μου τον Κύριο και την Γρηγορούσα Μητέρα του.

Από το βιβλίο του Αγίου Ιωάννη της Κροστάνδης, "Η εν Χριστώ ζωή μου" των εκδόσεων Αστήρ. Μετάφραση Βασ. Μουστάκης.